

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jany Novákové a soudkyň Mgr. Gabriely Vršanské a JUDr. Martiny Lorencové ve věci

žalobkyně: [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]

proti
žalovaným: 1. [redacted] narozený dne [redacted]
bytem [redacted]

2. [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]

3. [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Patrikem Bauerem
se sídlem Chelčického 97/1, 430 01 Chomutov

4. [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]

o určení vlastnického práva, o odvolání žalovaného 3. proti rozsudku Okresního soudu v Mostě č. j. 13 C 158/2021-31 ze dne 19. 10. 2021,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se ve vztahu k žalovanému 3. **mění** tak, že žaloba o určení vlastnického práva k pozemku parc. č. [redacted] o výměře [redacted] m², zapsanému v katastru nemovitostí pro katastrální území [redacted], vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, [redacted], v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti [redacted], se zamítá.

- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému [REDAKCE] náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně ve výši 10 754 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalovaného Mgr. Patrika Bauera, advokáta.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému [REDAKCE] náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 13 189 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalovaného Mgr. Patrika Bauera, advokáta.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud (dále také soud I. stupně) určil, že žalobkyně je vlastníkem pozemkové parcely č. [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m² zapsané v katastru nemovitostí pro katastrální území [REDAKCE], vedené u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, [REDAKCE] (výrok I.) a žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.)
2. Rozsudek okresní soud odůvodnil tím, že žalobkyně se stala vlastníkem pozemkové parcely č. [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m² na základě kupní smlouvy ze dne 10. 12. 19[REDAKCE]. Geometrickým plánem z října 19[REDAKCE] byla z původní parcely č. [REDAKCE] oddělena pozemková parcela č. [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m² a změnila se výměra pozemkové parcely č. [REDAKCE] na [REDAKCE] m². Kupní smlouvou ze dne 3. 8. 19[REDAKCE] registrovanou Státním notářstvím v Mostě dne 11. 9. 19[REDAKCE] pod č. [REDAKCE] žalobkyně prodala nově vzniklou parcelu č. [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m² [REDAKCE]. Omylem, chybným zápisem kupní smlouvy do evidence nemovitostí, došlo ke změně vlastníka pozemkové parcely č. [REDAKCE], kdy jako podíloví spoluvlastníci této parcely byli evidováni [REDAKCE]. Žalobkyně však pozemek od roku 19[REDAKCE] užívá, a ani po jeho rozdělení a následném oplocení, žádný ze žalovaných neprojevil zájem pozemkovou parcelu užívat či jinak s ní disponovat. Informaci, že není vedena jako vlastníka pozemkové parcely č. [REDAKCE] u katastrálního úřadu, zjistila žalobkyně na podzim roku 20[REDAKCE]. Okresní soud dovodil naléhavý právní zájem dle § 80 o. s. ř. na určení vlastnického práva a uzavřel, že žalobkyně byla poctivým držitelem po vydržecí dobu deseti let a stala se tak opětovně vlastníkem parcely č. [REDAKCE] jejím vydržením ke dni 3. 8. 19[REDAKCE]. První a druhý žalovaný pozemkovou parcelu získali v roce 20[REDAKCE] na základě dědického řízení. Třetí žalovaný nabyl pozemkovou parcelu v exekučním řízení dne 12. 7. 20[REDAKCE]. Byla-li žaloba podána dne 17. 5. 2021, nedošlo u něho dle okresního soudu k vydržení, neboť v jeho případě neuplynula vydržecí doba, když do této nelze započítat ani dobu předchozího vlastníka [REDAKCE], který věděl, že předmětná pozemková parcela nebyla součástí kupní smlouvy. Pokud tedy žalovaní získali pozemkovou parcelu po 3. 8. 19[REDAKCE], získali ji od nevlastníka, ať již v dědickém řízení či na základě příklepu. O nákladech řízení okresní soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř., když se v řízení úspěšná žalobkyně náhrady nákladů výslovně vzdala.
3. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný 3. odvolání, v němž namítal, že podíl na předmětném pozemku o velikosti [REDAKCE] nabyl na základě usnesení soudního exekutora JUDr. Kataríny Maisnerové, Exekutorský úřad pro Prahu 8, sp. zn. EX 133/04 ze dne 12. 7. 20[REDAKCE], kterým mu byl udělen příklep. Nemovitost nabyl v dobré víře v jemu prezentovaný stav, potvrzený údaji veřejné evidence – katastru nemovitostí. S odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu (rozsudek ze dne 9. 3. 2016, sp. zn. 31 Cdo 353/2016) a Ústavního soudu (nález ze dne 14. 4. 2014, sp. zn. I. ÚS 2219/12) se dovolával ochrany svého vlastnického práva, resp. jeho dobrověrného nabytí. Dle odvolatele soud I. stupně zejména nevzal v potaz, že chybu ve stavu zápisu v katastru nemovitostí nebylo v jeho případě možno rozpoznat ani při vynaložení možného úsilí. Připomněl, že od vadného zápisu uplynula doba téměř 30 let, po kterou se žalobkyně o stav zápisu své nemovitosti vůbec nezajímala, ačkoliv náhled do katastru nemovitostí je každému přístupný a nevyžaduje splnění žádných podmínek, ani poplatků. S ohledem na uvedené navrhl, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu změnil tak, že ve vztahu k němu žalobu zamítne.
4. Žalobkyně ani 1., 2. a 4. žalovaný se k odvolání žalovaného 3. nevyjádřili.
5. Krajský soud, jako soud odvolací, po zjištění, že odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou (§ 201 o. s. ř.), že je přípustné (§ 201, § 202 o. s. ř.), a že bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě (§ 204 o. s. ř.), nařídil k projednání odvolání jednání (§ 214 odst. 1, 3 o. s. ř.), při němž přezkoumal Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Víchová.

rozhodnutí soudu prvního stupně spolu s řízením, které jeho vydání předcházelo podle § 212 o. s. ř., § 212a o. s. ř. v rozsahu napadeném odvoláním, tj. toliko ve vztahu k 3. žalovanému (když ve vztahu k 1. žalovanému a 2. a 4. žalované již rozsudek nabyl právní moci) a dospěl k závěru, že odvolání 3. žalovaného je důvodné.

6. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že žalobkyně se žalobou ze dne 17. 5. 2021 domáhala určení, že je vlastníkem předmětné pozemkové parcely č. [REDACTED] o výměře [REDACTED] m² zapsané v katastru nemovitostí pro katastrální území [REDACTED], vedené u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, [REDACTED] dále jen „pozemková parcela“). Dle výpisu z katastru nemovitostí jsou žalovaní zapsáni v katastru nemovitostí jako vlastníci uvedené pozemkové parcely, a to žalovaný [REDACTED] s podílem o velikosti [REDACTED], žalovaná [REDACTED] s podílem o velikosti [REDACTED], třetí žalovaný s podílem o velikosti [REDACTED] a čtvrtá žalovaná [REDACTED] s podílem o velikosti [REDACTED]. Žalobkyně se stala vlastníkem kromě jiných nemovitostí i pozemkové parcely č. [REDACTED] o výměře [REDACTED] m² na základě kupní smlouvy ze dne 10. 12. 19[REDACTED], registrované dne 19. 12. 19[REDACTED] Státním notářstvím v Mostě pod č. [REDACTED]. Podle geometrického plánu z října 19[REDACTED] z původní pozemkové parcely č. [REDACTED] o výměře [REDACTED] m² vznikla pozemková parcela č. [REDACTED] o výměře [REDACTED] m² a u pozemkové parcely č. [REDACTED] se změnila výměra na [REDACTED] m² (aktuálně je pozemková parcela evidována s výměrou [REDACTED] m²). Smlouvou datovanou 3. 8. 19[REDACTED], registrovanou Státním notářstvím v Mostě dne 11. 9. 19[REDACTED] pod č. [REDACTED] žalobkyně prodala nově vzniklou parcelu č. [REDACTED] o výměře [REDACTED] m² [REDACTED], narozenému [REDACTED] a [REDACTED], narozené [REDACTED]. K převedení pozemkové parcely č. [REDACTED] na [REDACTED] a [REDACTED], která nebyla předmětem uvedené kupní smlouvy, došlo dle vyjádření Katastrálního úřadu v Mostě chybným zápisem (omylem). Vlastnické právo k předmětné parcele na 1. žalovaného a 2. a 4. žalovanou přešlo na základě usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 3. 7. 20[REDACTED] č. j. D 64/2007-45 (právní moc dne 28. 7. 20[REDACTED]) v rámci projednání dědictví po zemřelé [REDACTED], narozené [REDACTED]. Vlastnické právo na 3. žalovaného přešlo na základě usnesení soudního exekutora ze dne 12. 7. 20[REDACTED], sp. zn. EX 133/04 (právní moc dne 11. 8. 20[REDACTED]), když exekuce byla vedena proti povinnému [REDACTED]. Žalobkyně požádala dopisem ze dne 27. 1. 20[REDACTED] Katastrální úřad o „opravu chyby“, avšak Katastrální pracoviště v Mostě dopisem ze dne 22. 2. 2021 žalobkyni oznámilo, že „opravu neprovedlo“.
7. Dle § 80 o. s. ř. se lze žalobou domáhat určení, zda tu právní poměr nebo právo je či není, jen tehdy, je-li na tom naléhavý právní zájem.
8. Odvolací soud shodně jako soud I. stupně považuje v předmětné věci za splněnou zákonnou podmínku naléhavého právního zájmu dle § 80 o. s. ř. na určení vlastnického práva. Žalobkyně a třetí žalovaný o sobě tvrdili, že jsou vlastníky, resp. třetí žalovaný spoluvlastníkem pozemkové parcely, a tak naléhavý právní zájem ve smyslu tohoto ustanovení je dán již existencí rozporu ve vlastnictví nemovitosti podle stavu vyplývajícího ze zápisu v katastru nemovitostí a podle stavu, který je zde v důsledku (dotčených) právních jednání (shodně srov. NS 22 Cdo 1848/2000 ze dne 21. 2. 2001, rozhodnutí je dostupné na www.nsoud.cz).
9. Dle § 3028 odst. 2 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění účinném od 1. 1. 2014 (dále jen „o. z.“) není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.
10. V dané věci je tak třeba právní vztahy účastníků posuzovat dle dosavadních právních předpisů, tj. podle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obč. zák.“)
11. Dle § 132 odst. 1 obč. zák. vlastnictví věci lze nabýt kupní, darovací nebo jinou smlouvou, děděním, rozhodnutím státního orgánu nebo na základě jiných skutečností stanovených zákonem.
12. Dle § 133 odst. 2 obč. zák. převádí-li se nemovitá věc na základě smlouvy, nabývá se vlastnictví vkladem do katastru nemovitostí podle zvláštních předpisů, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

13. Dle § 134 odst. 1 obč. zák. oprávněný držitel se stává vlastníkem věci, má-li ji nepřetržitě v držbě po dobu deseti let, jde-li o nemovitost.
14. Dle 336l odst. 2 o. s. ř. se vydražitel stává vlastníkem vydražené nemovité věci s příslušenstvím, nabylo-li usnesení o příklepu právní moci a zaplatil-li nejvyšší podání, a to ke dni vydání usnesení o příklepu.
15. Po skutkové stránce provedl okresní soud dokazování v rozsahu potřebném pro rozhodnutí věci, a to na základě důkazních návrhů stran. Vyložil, z jakých důkazů při zjištění skutkového stavu vycházel, jaké skutečnosti byly mezi účastníky nesporné a jaký učinil závěr o skutkovém stavu. Odvolací soud ze skutkového stavu zjištěného okresním soudem vycházel a doplnil ho o potvrzení vydané exekutorkou JUDr. Katarínou Maisnerovou o příklepu a zaplacení nejvyššího podání vydražitelem [redacted] ze dne 15. 8. 20[redacted]. Z nich bylo zjištěno, že ve věci exekuce nařízené usnesením Okresního soudu v Mostě, č. j. 21 Nc 6630/2004-4 ze dne 1. 7. 2004 týkající se povinného [redacted] vydražitel [redacted], kterému byl usnesením soudního exekutora udělen příklep na podíl ve výši [redacted] na nemovitostech zapsaných na [redacted] území [redacted], a to: parcele č. [redacted] o výměře [redacted] m², orná půda, způsob ochrany-zemědělský půdní fond, a parcele č. [redacted] o výměře [redacted] m², orná půda, zemědělský půdní fond, doplatil nejvyšší podání ve výši 47 500 Kč, a to dne 12. 7. 20[redacted] částku 24 300 Kč jako dražební jistotu a téhož dne 23 200 Kč jako doplatek nejvyššího podání.
16. Soud I. stupně po skutkové stránce správně uzavřel, že se žalobkyně stala vlastníkem pozemkové parcely č. [redacted] na základě kupní smlouvy ze dne 10. 12. 19[redacted], a že na základě chyby zápisu v evidenci nemovitostí byly v katastru nemovitostí následně zapsány jako spoluvlastníci pozemkové parcely č. [redacted] jiné osoby, od jejichž vlastnického práva se odvodilo podílové spoluvlastnictví žalovaných (na základě rozhodnutí v dědickém řízení a příklepem v exekučním řízení), dále že po celou dobu od nabytí vlastnictví v roce 19[redacted] žalobkyně pozemkovou parcelu č. [redacted] užívá a stará se o ni, a také, že žalobkyně na podzim roku 20[redacted], kdy chtěla s parcelou disponovat, zjistila, že není uvedena jako její vlastníka v katastru nemovitostí. Okresní soud takto posoudil, že u žalobkyně se jednalo o držbu oprávněnou, když od uzavření kupní smlouvy ze dne 10. 12. 19[redacted] a následné kupní smlouvy ze dne 3. 8. 19[redacted] a do roku 20[redacted] pozemkovou parcelu užívala v dobré víře, že je jejím vlastníkem. Okresní soud dále správně zjistil, že povinný z exekučního řízení [redacted], narozený [redacted] byl jedním z kupujících uvedených v kupní smlouvě datované 3. 8. 19[redacted] a třetí žalovaný nabyl spoluvlastnický podíl k nemovitosti příklepem mu uděleným v dražbě v rámci exekučního řízení povinného [redacted] dne [redacted].
17. Nesprávný naproti tomu odvolací soud shledal závěr soudu I. stupně o trvání držby žalobkyně a vydržení vlastnického práva žalobkyně ve vztahu k 3. žalovanému. Stejně jako závěr, že odvolateli „mělo být známo“, že stav zápisu v katastru neodpovídá skutečnosti (s odkazem na již zrušený § 11 zákona č. 265/1992 Sb.).
18. V předmětné věci je rozhodné, že 3. žalovaný nabyl podíl na předmětném pozemku o velikosti [redacted] dne 12. 7. 20[redacted], když mu byl jako vydražiteli udělen příklep v exekučním řízení proti povinnému [redacted] za nejvyšší podání 47 500 Kč, které jak bylo prokázáno dne 12. 7. 20[redacted] uhradil. Žalovaný 3. tak předmětný podíl o velikosti [redacted] nabyl na základě usnesení soudního exekutora JUDr. Kataríny Maisnerové, Exekutorský úřad pro Prahu 8, sp. zn. EX 133/04 ze dne 12. 7. 20[redacted], a to v souladu s § 336l odst. 2 o. s. ř. a nastala tedy jiná skutečnost stanovená zákonem, na jejímž základě lze podle § 132 odst. 1 obč. zák. nabýt vlastnictví.
19. Nabytí vlastnického práva v dražbě představuje originární způsob nabytí vlastnického práva, při kterém je vlastnictví předchůdce (povinného) nerozhodné; tento způsob nabytí se tradičně označuje jako privilegovaný a je pro něj rozhodující pouze to, že usnesení o příklepu nabylo právní moci a že vydražitel zaplatil nejvyšší podání; přičemž žádné jiné skutečnosti – předchozí vady řízení, skutečnost, že povinný nebyl vlastníkem dražené věci a její vlastníka o probíhající exekuci nevěděl, ani skutečnost, že dražený majetek podléhal zákonné blokaci – významné nejsou (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 4. 2006, sp. zn. 22 Cdo 850/2005, rozsudek ze dne Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Víchová.

22. 3. 2017, sp. zn. 20 Cdo 1943/2016, usnesení ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 22 Cdo 3962/2014, usnesení ze dne 28. 5. 2014, sp. zn. 30 Cdo 1391/2014, usnesení ze dne 3. 3. 2020, sp. zn. 28 Cdo 3767/2019, a obdobně rozsudek ze dne 31. 7. 2019, sp. zn. 29 Cdo 533/2017).

20. Dle rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 485/2011 ze dne 31. 10. 2012 se vlastníkem vydražené nemovitosti stane vydražitel zpětně ke dni vydání usnesení o příklepu, nabude-li usnesení o příklepu právní moci a zaplatí-li vydražitel nejvyšší podání. Dnem, kdy se vydražitel stal vlastníkem nemovitosti, zaniká předkupní právo jak smluvní, tak i věcné, a to i v případě, že se nositel tohoto práva o dražbě vůbec nedozvěděl.
21. Ve vztahu k otázce obrany předchozího vlastníka vůči pozdějšímu vlastníku nemovité věci nabyté ve veřejné dražbě, o které předchází vlastník nevěděl, Nejvyšší soud již v rozsudku ze dne 27. 1. 2004, sp. zn. 22 Cdo 1229/2003, uzavřel, že prodej v soudní dražbě je třeba považovat za veřejnoprávní úkon, proto v rámci výkonu rozhodnutí přejde na vydražitele vlastnictví věci, i kdyby se později ukázalo, že věc nebyla předmětem vlastnictví povinného.
22. Ze shora uvedené judikatury pro předmětnou věc plyne, že 3. žalovanému, který nabytí spoluvlastnický podíl na předmětné nemovitosti s důvěrou v určitý soudním exekutorem prezentovaný skutkový stav a v dobré víře v zápis ve veřejné, státem vedené evidenci (katastr nemovitostí), musí být poskytnuta ochrana, zejména když chybu v evidenci katastrálního úřadu nebylo možné ani při vynaložení možného úsilí rozpoznat. Současně nelze pominout, že žalobkyně nebyla dostatečně bdělá ke svému tvrzenému vlastnictví, když je zásadně věcí vlastníka, aby dbal o shodu zápisu svého práva v katastru se skutečným stavem; pokud tak neučiní, může být poškozen pro něj negativními důsledky vyplývajících z rozporu stavu zápisu v katastru nemovitostí se stavem skutečným (*vigilantibus iura scripta sunt*). V daném případě se žalobkyně o situaci nezajímala po dobu 30 let, resp. i po vzniku katastru nemovitostí 1. 1. 1993, zůstala k evidenci svých nemovitostí zcela lhostejná, ačkoliv náhled do katastru nemovitostí je každému přístupný a nevyžaduje splnění žádných zvláštních podmínek, ani poplatků. Žalobkyně sice pozemkovou parcelu od roku 19[] užívá, a to i po jejím rozdělení a následném oplocení v roce 19[], avšak k pozemkové parcele se nechovala jako tzv. bdělý vlastník, když skutečnost, že není vedena jako vlastník pozemkové parcely u katastrálního úřadu, zjistila s výrazným časovým odstupem až na podzim roku 20[]. Žalobkyně tak výlučně svou nečinností promeškala dobu, kdy mohla zákonným způsobem účelně bránit své vlastnické právo v exekuci nařízené usnesením Okresního soudu v Mostě, sp. zn. 21 Nc 6630/2004. Neučinila-li tak a 3. žalovaný nabytí vlastnické právo k předmětnému pozemku (v rozsahu []) v dražbě – originárním způsobem na základě zákona, nemůže být určovací žaloba ve vztahu k 3. žalovanému v rozsahu jeho spoluvlastnického podílu důvodná.
23. Ze shora rozvedených důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadené části, tj. ve vztahu k 3. žalovanému, podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnil tak, že žalobu vůči němu v rozsahu spoluvlastnického podílu na pozemku parc. č. [] o výměře [] m², zapsaného v katastru nemovitostí pro katastrální území [], vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, [] zamítl.
24. S ohledem na změnu rozsudku okresního soudu odvolací soud znovu rozhodl podle § 224 odst. 2 o. s. ř. o nákladech prvostupňového řízení, přičemž procesně úspěšnému 3. žalovanému přiznal podle § 142 odst. 1 o. s. ř. náhradu účelně vynaložených nákladů řízení spočívajících v odměně za tři účelně vynaložené úkony právní služby po 2 500 Kč za úkon ve smyslu § 11 odst. 1, písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/96 Sb., (dále jen „a. t.“) [příprava a převzetí zastoupení, vyjádření k žalobě, účast na jednání před okresním soudem dne 13. 10. 2021], počítané z tarifní hodnoty 35 000 Kč dle § 9 odst. 3 písm. a) a. t., paušální náhradě hotových výdajů dle § 13 odst. 4 a. t. ve výši 3 x 300 Kč, tj. 900 Kč, cestovného dle vyhlášky č. 589/2020 Sb. za cestu na trase Chomutov – Most a zpět při kombinované spotřebě motorového vozidla 4.3 l/100 km ve výši 288 Kč (ze sídla advokátní kanceláře zástupce 3. žalovaného k okresnímu soudu a zpět, 48 km dle www.mapy.cz), náhrady za promeškaný čas ve výši 2 půlhodin x 100 Kč, tj. 200 Kč a náhrady 21% daně z přidané hodnoty počítané z odměny a náhrad ve výši 1 866 Kč; celkem 10 754 Kč.
25. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. Procesně Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Víchová.

úspěšnému 3. žalovanému odvolací soud přiznal náhradu účelně vynaložených nákladů odvolacího řízení, která se sestává z odměny za 2 úkony právní služby po 2 500 Kč za úkon dle § 7 bod 5. a. t., a to za odvolání a účast na jednání před odvolacím soudem dne 9. 3. 2022, paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 a. t. ve výši 600 Kč, cestovného dle vyhlášky č. 511/2021 Sb. za cestu na trase Chomutov – Ústí nad Labem a zpět při kombinované spotřebě motorového vozidla 4.3 l/100 km ve výši 768 Kč (ze sídla advokátní kanceláře zástupce 3. žalovaného ke krajskému soud a zpět, 128 km dle www.mapy.cz), náhrady za promeškaný čas ve výši 4 půlhodin x 100 Kč, tj. 400 Kč a náhrady 21% daně z přidané hodnoty počítané z odměny a náhrad ve výši 1 421 Kč; dále má odvolatel nárok na náhradu za zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč dle zákona o soudních poplatcích č. 549/1991 Sb. v platném znění; celkem 13 189 Kč.

26. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto dle § 160 odst. 1 o. s. ř., když odvolací soud neshledal důvody pro její prodloužení.
27. O platebním místě ohledně náhrady nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat dovolání, pokud Nejvyšší soud ČR dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze v takovém případě podat do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu prvního stupně. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Ústí nad Labem 9. března 2022

JUDr. Jana Nováková v. r.
předsedkyně senátu